

Fald eller formedelst andre af dem uforskyldte Aarsager, som staar i nøje Forbindelse med Krigen, er forringet eller tabt, have udbetalt en Erstatning, hvorved Tabet dækkes efter Forholdet 9 Mark svarende til 8 Kr.

- b. Familieforsørgere, hvis Formue den 1. Januar 1914 udgjorde over 5 000 indtil 15 000 Mark, skal under samme Vilkaar som foran anført have udbetalt en Erstatning for de første 5 000 Mark af Formuen pr. 1. Januar 1914 efter Regelen i a. og for de næste 5 000 Mark efter en Markkurs af 45, medens Forvaltningsraadet, forsaavidt det i § 2 nævnte Beløb strækker til, for de sidste 5 000 Mark kan yde en Erstatning, dog ikke udover en Markkurs af 45.
- c. Familieforsørgere, som den 1. Januar 1914 ejede Formuer, der oversteg 15 000 Mark, og som af de foran nævnte Aarsager har mistet Formuen eller faaet den forringet til mindre end 15 000 Mark, skal behandles for denne Del af Tabet efter Reglerne under a. og b., medens den øvrige Del af Tabet behandles efter d.
- d. Familieforsørgere, hvis Formue den 1. Januar 1914 oversteg 15 000 Mark, og hvis Formue den 1. Januar 1920 oversteg dette Beløb, kan, forsaavidt det i § 2 nævnte Beløb strækker til, og naar de af de foran anførte Aarsager har lidt en paaviselig Formuenedgang, som i væsentlig Grad svækker deres økonomiske Stilling, faa deres Tab erstattet efter Reglerne under b. for de første 15 000 Mark og for hvert følgende 10 000 Mark efter en af Forvaltningsraadet fastsat Markkurs, der formindskes med 5 for hvert 10 000 Mark, hvortil Formuen beløber sig. En Formue kan dog ikke ved Erstatning bringes op over 25 000 Kr.

§ 6.

Til Personer, der ikke er Familieforsørgere, ydes de i § 5 nævnte Erstatninger med to Trediedele af, hvad der tilstaas Familieforsørgere, ligesom Formuen i Henhold til § 5 d. ikke kan bringes op over to Trediedele af det der nævnte Beløb.

§ 7.

Stk. 1. Personer, der er henviste til ganske overvejende at leve af Livrente, Pension, der ikke overtages af det offentlige, og lignende Ydelser, skal for en Aarsindtægt af indtil 2 000 Mark have et aarligt Tilskud saaledes, at Indtægten forøges til et Beløb, der beregnes efter Forholdet 8 Kr. svarende til 9 Mark. For Indtægter over 2 000 Mark beregnes Tilskuddet efter en Skala, som af Forvaltningsraadet fastsættes i Overensstemmelse med de i § 5 d. angivne Regler. Den paagældende samlede Aarsindtægt maa dog ikke herved forøges til et Beløb af mere end 4 000 Kr. Personer, der ganske overvejende er henviste til at leve af Renter af en Kapital, kan efter samme Regler faa Rentebeløbet omsat i Kroner, dog kun paa den Betingelse, at ved den paagældendes Død en saa stor Del af Kapitalen, som — uden Beregning af Renter — svarer til de udbetalte Tilskuds samlede Beløb, tilfalder Staten. De paagældende Kapitalrentenydere kan, naar der fremsættes Begæring derom for Raadet, og dette skønner, at overvejende Grunde ikke taler derimod, faa Adgang til helt eller delvis at ombytte Rentereguleringen efter nærværende Paragraf med en Kapitalregulering indenfor de i §§ 5 og 6 nævnte Grænser.

Stk. 2. Har der fundet delvis Renteregulering og delvis Kapitalregulering Sted, hæfter kun den Del af Kapitalen, for hvilken Rentereguleringen er foretaget, for den i Stk. 1, 4de Punktum, omhandlede Tilbagebetaling til Staten.